

Ավետիք Իսահակյան

Կյանքից թանկ բանը

Վայրի աղավնին՝
կուրծքը վիրավոր՝
Ընկել էր մենակ աղբյուրի եզրին,
Ծորում էր շիթ-շիթ արյունը բոսոր.
Մեռնում էր, աչքը՝ ջրի երագին:

Քնքուշ պարիկը տեսավ դալկահար
Մեռնող աղավնուն և խոսեց այսպես.
-Տո՛ւր ինձ այն, ինչ որ թանկ է քեզ համար,
Է՛ն թանկագինը, կյանք տամ իսկույն քեզ:

Մեռնող աղավնին խորհում էր ինքնին.
-Է՛ն թանկագինը՝ կյանքն է, անպատճառ.
Ախ, ծաղրում է ինձ աղբյուրի ոգին:
-Էհ, լավ, թո՛ղ լինի, տո՛ւր և նորից առ:

Պարիկը ցողեր սրսկեց վերքին,
Աղավնին բացեց աչքերը ոսկի,
Ու թևին տալով ծափեց խնդագին.
-Ե՞րբ կուզես կյանքըս, նագելի ոգի:

-Թևերդ կուզեմ, կյանքդ քեզ լինի:
-Թևերդ՞ս... ինչպե՞ս, ոհ, երբե՛ք, երբե՛ք.

Առանց թռիչքի կյանքը գին չունի.

Կյանքըս առ, թռչունն ասաց սրտաբեկ:

-Թռի՛ր, սիրելի՛ս, ազատ ու վայրի,

-Թռի՛ր ու ասա ստրուկ աշխարքին,

Թե ի՛նչն է թանկը կյանքից ավելի...

Ասաց ջրերի լուսեղեն ոգին: